

[Arbejdsministeren.]

den kendsgerning, at man i forvejen har denne administration i forbundene og i afdelingerne ud over landet, og at det kun er en del af disse administratorers arbejde at beskæftige sig med disse ting. Man skulle bygge en helt ny administration op ved siden af den, man har i forvejen, såfremt man skulle få nogen økonomisk gevinst ud af det.

Hvis man skulle starte helt fra bar bund, er det ikke sikkert, man ville følge det mønster, man har nu, og så er det vel også muligt, at man i stedet for 800.000 arbejdsløshedsforsikrede ville have 1½ million, eller samtlige lønmodtagere. Det er nu engang bygget op på denne måde; det er forbundene, som har forpligtet deres medlemmer til at være arbejdsløshedsforsikrede, og det er jo grunden til, at vi har så høj en forsikringsprocent, at vi har så mange arbejdsløshedsforsikrede. Jeg er helt sikker på, at det ville ikke have været tilfældet under et andet system end det, vi kender i dag, så skulle det da være et rent tvangsmæssigt system.

Må jeg sige til hr. Niels Westerby, at vi jo ikke er fremmede over for, at arbejdsløse så hurtigt som muligt må til omskoling, tværtimod. Vi har oven i købet i de områder af landet, hvor der er særlig arbejdsløshedsrisiko, bygget uddannelsesinstitutioner op i et omfang, som netop kan løse denne opgave. I arbejdsløshedsloven findes i forvejen bestemmelser, som sikrer, at man hurtigt kan komme ind i en uddannelse, hvis man af en eller anden grund bliver arbejdsløs. Jeg er ikke sikker på, at det ville betyde nogen større forenkling, hvis sygekassekontingent, ATP osv. skulle gå over skattebilletten. For ATPs vedkommende kan man diskutere det, men tager man en arbejdsplads som Burmeister & Wain, hvor der vel er beskæftiget folk fra 30 forskellige kommuner, og man skulle sende indberetninger dertil under et andet system end det, vi har i dag, ville det formentlig blive endnu mere kompliceret. Jeg er altså ikke helt sikker på, at det er så enkelt, som man ved forskellige lejligheder giver udtryk for; men hvor der kan blive tale om en forenkling, skal man naturligvis tilstræbe det. På det aktuelle felt er det i forvejen sådan, at man har et

kontingent, nemlig et fagforeningskontingent, og samtidig med at det indbetales, indbetaler man arbejdsløshedskassekontingent, uden at staten og kommunerne får nogen udgifter af den grund, og uden at administrationsapparatet af den grund kompliceres eller bliver for tungt og dyrt.

Hr. Chr. Madsen stillede dette spørgsmål til mig før, om folketinget var bundet af dette kompromis, og han sagde også, at ATP-loven blev skrevet uden for folketinget, at Arbejdsgiverforeningens formand talte et eller andet sted i landet og forbød, at der skete ændringer eller forbedringer af forslaget. Jeg ved ikke, hvor mange steder Arbejdsgiverforeningens formand har talt ude i landet, mens lovforslaget blev behandlet her. Men jeg ved — og det ved hr. Chr. Madsen også — at der på adskillige områder under arbejdet her i folketinget skete forbedringer af lovforslaget. Jeg fremsatte selv adskillige forslag til forbedringer, og andre kom også med forslag, der indgik i forhandlingerne her i folketinget.

Jeg må lige for en ordens skyld sige til hr. Søren Andersen, at nok havde jeg sympati for og havde selv haft disse tanker om uddannelsen; men jeg vil nu meget nødig have, at det skal opfattes som et tilsagn herfra om, at vi nu kan bruge arbejdsløsheds-kassernes midler til uddannelse. Det tror jeg ikke der er dækning for.

Til slut vil jeg gerne sige til hr. Asger Jensen, som igen rejste spørgsmålet om de arbejdsløsheds-kassemlemmer, som ikke er medlemmer af forbundene og derfor betaler lidt ekstra administrationskontingent, at det jo er et spørgsmål, som tidligere har været behandlet i et udvalg, hvor alle politiske partier var repræsenteret, og hvor man var enig om, at det var en rimelig ordning under hensyn til, at administrationen i øvrigt betales af forbundsmedlemmerne. Da de pågældende ellers slet ikke kom til at betale noget, måtte det være rimeligt at have et lidt ekstra kontingent her. Det har man som sagt fra alle politiske sider i princippet givet fuld tilslutning til.

(Kort bemærkning).

Svend Haugaard: Jeg fristes til at sige til arbejdsministeren, at det egentlig er ejendommeligt at høre disse argumenter imod